Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XII Nr. 45 (777) * Joi 10 noiembrie 1960 * 8 pagini 30 bani

IN NUMELE PĂCII

Tovarășul Gh. Gheorghiu-Dej rostind expunerea cu privire la lucrările sesiunii Adunării Generale a O.N.U. și la activitatea delegației R. P. Romîne.

Întregul popor romîn a urmărit cu un profund interes activitatea delegației țării noastre la Organizația Națiunilor Unite, apreciind în mod deosebit activitatea delegației noastre care s-a achitat cu cinste de sarcina încredințată. Delegația țării noastre, condusă de iubitul fiu al poporului nostru — tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, a militat împreună cu delegațiile celorlalte țări iubitoare de pace pentru rezolvarea celor mai importante probleme internaționale, pentru pace și prietenie între popoare.

Reîntoarsă de la cea de a 15-a sesiune a Adunării Generale a O.N.U., delegația Republicii Populare Romîne prin glasul tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej a făcut o amplă dare de seamă asupra activității sale la O.N.U. În această dare de seamă se arată că a 15-a sesiune a O.N.U. a fost cea mai largă și mai reprezentativă întîlnire internațională la nivel înalt de pînă acum, la ea participînd șefi de state și de guverne, oameni de stat de frunte din peste 30 de țări.

Activitatea intensă a delegațiilor din țările socialiste, conduse de militanți comuniști, conștienți de răspunderea ce le revine în lupta pentru pace, și în mod deosebit activitatea delegației U.R.S.S., condusă de N. S. Hrușciov, au influențat mult desfășurarea lucrărilor sesiunii. Problemele ridicate de delegațiile socialiste, propunerile făcute de aceste delegații au stat în centrul dezbaterilor sesiunii, aducînd în sala O.N.U. suflul unei diplomații noi, pusă în slujba intereselor vitale ale omenirii. Aceste propuneri s-au bucurat de un imens răsunet în opinia publică mondială — ceea ce reprezintă o importantă victorie a statelor socialiste, a tuturor forțelor păcii. Acest lucru a fost posibil datorită unității de nezdruncinat a țărilor socialiste; această poziție unitară a țărilor socialiste în toate problemele internaționale a contribuit la crește-

(Continuare în pag. 5-a)

Cîntec despre DOFTANA

Fragment inedit din „Povestea Poveștilor" de MARCEL BRESLAȘU

Doftană, Doftană,
în vremi de prigoană
zbirii-ți lăbărțară
umbra peste țară
ca să-și ducă faima
să strecoare spaima
în ceilalți frați
neastîmpărați:
doar i-o bate gîndul
că le vine rîndul
să-i zvîrli și să-i legi
în hrubele-ți umede!
Să nu mai se-ncumete
la noi „făr'de legi"...
Dar din umbra-aceea
strălucea scînteia
torței proletare
încă și mai tare
pînă-n depărtare
— din zări în hotare —
imbold și chemare
la Lupta Cea Mare...

Doftană, Doftană,
crîncenă capcană...
Doar trupul sta prins
cu lanțuri la glezne
huruind prin bezne!
Dorul necuprins,
gîndul neînvins,
visul nesupus
urcau tot mai sus!
Doruri, gînduri, vise
nu pot fi închise,
nici frînte și-ucise!

Doftană, Doftană,
ziua cea bălană
nu se-ncumeta
în stihia ta...
Dar altă lumină
pătrundea, deplină,
și venea să-i scalde
în razele-i calde
inima ortacului:
aceea a Veacului —
ducînd mai departe
Cartea — fără carte,
și din gură-n gură
marea-nvățătură!

...Doftană, Doftană,
buha năzdrăvană
cobea pe sub porți
zilnic alte morți...
Dar din fundul hrubii
înălțau hulubii
prin trîmbele ceții
cîntecul vieții
și-al nădejdii noastre
spre zările-albastre...
Și suiau spre soare,
mai răzbătătoare
— asemenea iederii —
florile încrederii;
că tăria lor,
primăvara lor,
țara și partidul
o să-ți darme zidul —
și-ai să te cutremuri
sub noile vremuri...

*

Doftană, Doftană,
neînchisă rană,
nicicînd n-om uita
mărturia ta:
nici zilele gloriei,
nici prețul victoriei,
Tu, semn
și îndemn
în cartea Istoriei!
Loc de-nvățătură
în vremea cea sură,
loc de-nvățăminte
de-acum înainte!

Doftană, Doftană,
în strînsă coloană
urcăm și acum
străvechiul tău drum...

Dar azi cînd ne-ntîmpină
din voioasa Cîmpină —
chipul tău ne-apare
ca o-ntruchipare
în sfinte tipare
a țării întregi
sub noile-i legi:
lanțurile rupte
în aprige lupte;
cătușele sparte
și sloboda carte,
lumini revărsate
pe tîrguri și sate
duc întregul cer
în cel mai stingher
și tainic ungher —
și porți larg deschise
bătrînelor vise
urzite în anii
din umbra Doftanii —
și visele noi,
încă mai mărețe
și mai îndrăznețe,
urzite de noi
— tineri și bătrîni,
liberi și stăpîni —
cu inima plină
în ani de lumină,
cu limpede minte
și ochiul deschis,
cătînd înainte
aievea — și-n vis!

7 noiembrie 1960

LA MUZEUL DOFTANA

Scriitorul Mihai Novicov, povestindu-le copiilor, în cuvinte emoționante despre lupta comuniștilor în anii de cruntă ilegalitate.

Scriem despre viața noastră fericită

În casă nouă

Cine n-a auzit de minunatul cartier construit nu de mult la Gara de Nord? Blocuri cu multe etaje, viu colorate, încîntă privirile tuturor celor ce au prilejul să le privească.

Într-unul din aceste blocuri am primit și noi un apartament frumos. Bucuria pe care am simțit-o cînd ne-am mutat aici a fost fără margini; avem un apartament cu două camere, baie, bucătărie, încălzire centrală. Acum am camera mea unde învăț liniștită.

Pentru toate acestea eu mulțumesc din inimă partidului nostru, căci numai datorită lui — părinții mei, muncitori, au putut primi acest dar minunat.

CORNELIA VÎLCU
cl. a VI-a, Școala de 7 ani nr. 15, București

Belșug în casele colectiviștilor

În ziua cînd s-au împărțit avansurile la gospodăria agricolă colectivă „30 Decembrie" din comuna noastră, toți colectiviștii erau veseli. Anul acesta colectiviștii au muncit cu tragere de inimă așa că acum, la împărțitul roadelor, fiecare a dus acasă care pline cu produse.

Tatăl meu, împreună cu ceilalți membri ai familiei noastre, au pînă în prezent 548 de zile muncă.

Drept avans, a adus acasă 5.480 lei, 2.190 kg porumb, 274 kg cartofi, 820 kg grîu, 1.097 kg struguri și însemnate cantități de legume și zarzavaturi. Și acesta este numai avansul.

În toate casele colectiviștilor din comună e belșug, viața nouă se vede peste tot. Avem dispensar, școală nouă, cămin cultural, cinematograf sătesc, magazin universal, iar pe străzi și în case, luminează becul electric.

MARIAN GH. BĂNUȚA
Școala de 7 ani, com. Strãoane, reg. Galați

ȘCOALA NOASTRA

N-a trecut nici o lună de la începerea noului an școlar, cînd partidul ne-a dăruit manuale, că din nou am primit un alt dar. Partidul ne-a pus la îndemînă o școală nouă. Pe lîngă cele 10 săli de clasă spațioase, avem și mobilier nou, aparate de gimnastică, materiale pentru experiențe de laborator... Tuturor pionierilor și școlarilor care învață aici le e dragă noua școală. Ei caută să păstreze totul în bune condițiuni și mulțumesc din inimă părintelui nostru drag, partidul.

EUGENIA NICA
Școala de 7 ani nr. 10, Oradea

GRIJĂ PĂRINTEASCA

Sîntem membri ai Casei de copii școlari nr. 1 din București. Despre felul cum trăim, cum învățăm și cum ne petrecem timpul liber aici, se pot spune multe lucruri frumoase. Sîntem o familie numeroasă, cu mulți copii. Partidul ne-a dăruit o îngrijire de adevărat părinte. Avem săli de studiu unde ne pregătim lecțiile în liniște, dormitoare frumoase, bibliotecă cu multe cărți. Timpul liber ni-l petrecem la club, unde citim, jucăm diferite jocuri sau ascultăm orchestra, — propria noastră orchestră în care cîntă chiar colegii noștri.

GHEORGHE FRAȚILA și MARIN BOBE
Casa de copii școlari nr. 1, București

Din viața pionierească

La început de drum...

Abia sunase de recreație, că la Camera pionierilor și-au și făcut apariția, rînd pe rînd, președinți de grupă, de detașament. Tovarășa instructoare superioară, Aneta Apostol, nu mai prididea cu răspunsurile. Noul activ pionieresc era preocupat de o mulțime de probleme și la toate voia să afle dezlegare. Tovarășa instructoare, președinții cu mai multă experiență le vorbeau cu răbdare, le arătau ce și cum să organizeze în grupa sau detașamentul respectiv. Așa că, încă din primele zile după alegeri, noul activ pionieresc al unității de la Școala de 7 ani nr. 152 din București a și trecut la lucru. Bunăoară, să luăm colectivul de conducere al detașamentului nr. 9 al clasei a IV-a B.

— Gata, am adus lista cu cei ce merg în vizită la muzeul romîno-rus. Tot detașamentul s-a înscris, spuse cu voioșie președinta detașamentului, Dorina Dochiliță. Am hotărît ca, după vizită, Doina Lupescu să scrie un articol la gazeta de perete. De altfel, și eu scriu unul despre cei ce nu își fac cu regularitate temele. Cine sînt? Unii ca Viorel Velea, Elena Petre și Vasile Petre! Și Dorina începu să povestească cu hotărîre despre propunerea ei de a organiza chiar și o adunare de detașament pentru cei cu pricina.

— Tovarășă instructoare, aș vrea să vă cer o părere. M-am gîndit ca pe Viorel Kenedy să-l ajute Angela Niculescu. Ce credeți, nu-l va face și pe el indisciplinat? Știți, Angela învață bine, dar...

Întrebarea pusă de Doina Lupescu îi preocupa și pe alți președinți de grupă. Împreună s-au sfătuit cum să facă pentru ca fiecare să învețe de la celălalt ce e mai bun.

— Să știți că noi ne-am îndeplinit sarcina, intră în vorbă și Veronica Postole, președinta grupei a II-a. Am fost în clasa a III-a și i-am ajutat pe Ion Buga, Nadia Anuța și Sorin Durle să-și scrie angajamentul solemn. Aseară le-am povestit despre cravata roșie...

— Foarte bine, o întrerupse Dorina, după ore trebuie să învățăm cum se face careul, cum se dă raportul. În detașamentul nostru, se adresă ea din nou tovarășei instructoare, sînt două președinte de grupă noi și nu vrem să ne facem de rușine în fața celor mici.

A sunat. În Camera pionierilor s-a așternut liniștea. În cealaltă recreație, ca și în cele următoare, aici e din nou mișcare, voie bună. Alți pionieri, alți membri ai activului pionieresc vin să se „documenteze" asupra uneia sau alteia dintre aspectele activității pionierești.

GETA COSTIN

Opinia colectivului în acțiune!

E aproape de sfîrșitul orei. De afară se aude soneria. Tovarășa profesoară de geografie anunță elevilor ce trebuie să pregătească pentru ora viitoare. Dintr-un colț al clasei se aude însă un glas care strigă pe un ton obraznic:

— A sunat!

Copiii întorc capul: iar Chereches! Unii zîmbesc, alții își dau coate, alții se încruntă la colegul lor și șoptesc:

— Emil iar face pe bufonul!

Tovarășa profesoară a plecat. Poate că n-a auzit ce spusese Chereches. Pionierii au ieșit afară pe culoar, în pauză. Într-un grup, cîțiva pionieri discutau cu președinta detașamentului — Rodica Nicolescu.

— Chereches nu se mai astîmpără...

— Asta-i curată obrăznicie!

Nu mult după aceasta, la prima adunare a detașamentului, pionierii s-au ridicat, pe rînd, și au vorbit cu toată seriozitatea despre glumele de prost gust ale lui Chereches, și despre alte asemenea manifestări ale altor cîțiva pionieri care nu fac de loc cinste cravatei roșii pe care o poartă. Au fost criticați, de pildă, și Tiberiu Rogojan, care nu-și ia notițe la ore și care-și îmbrîncește colegii mai mici, și Angela Dekrean, care mănîncă semințe în orele de curs și vorbește urît cu ceilalți colegi.

Pionierii din detașamentul clasei a VII-a A de la Școala medie nr. 7 din Timișoara au început, ca urmare a acestor discuții, să fie mai serios preocupați de problema disciplinei și a comportării lor. Cei mai buni la învățătură au primit sarcina să-i ajute pe cei rămași în urmă. În următoarele adunări ale detașamentului s-a discutat din nou despre problema disciplinei și a învățăturii, urmărindu-se cum se îndreaptă pionierii criticați. Aceștia au început să-și dea seama că au în jurul lor tovarăși care nu le iartă greșelile dar care îi și ajută prietenește să se îndrepte. În curînd, în catalogul clasei a VII-a A, în dreptul numelor Chereches, Rogojan și a altor pionieri slabi la învățătură (Zoe Bulaiche, Doina Dumitrașcu, Ecaterina Ordoș, Iulia Nicola), au început să apară note bune. În clasă nu se mai vorbea în timpul orelor, nu se mai vedeau hîrtii pe jos, în pauză pionierii mai mici nu mai erau îmbrînciți, fetele nu mai erau trase de cozi. Primul pas era făcut. Dar următorul? Ei, aici are un cuvînt de spus pioniera Angela Dekrean; după dulapul de lîngă banca ei se mai pot găsi coji de semințe, iar pe pupitru cărțile îi sînt aruncate în neorînduială. Cît despre vocabularul ei, mai cuprinde încă expresii necuviincioase. Ce spui, Angelica, așa trebuie să se poarte o pionieră? Ai rămas singura dintre pionierii criticați, care nu s-a străduit încă să se îndrepte!

Într-adevăr, roadele opiniei colectivului s-au arătat. Chereches e mai disciplinat, obține note mai bune, la fel și Rogojan. Angelica însă mai trebuie ajutată. Încă un efort, și detașamentul clasei a VII-a A se va putea număra printre detașamentele fruntașe la învățătură.

RODICA ALBU

Să îngrijim avutul obștesc

Mare le-a fost necazul pionierilor grupei a doua din detașamentul clasei a V-a cînd, într-o zi, venind mai devreme la școală, au găsit cîteva bănci pătate cu cerneală.

— Cum se poate una ca asta? izbucni o pionieră. Cine și-a bătut joc de bănci?

—Stai, ia-o mai domol. Doar știi că dimineață aici învață clasa I-a. Au început, probabil, să scrie cu cerneală, spuse calm Paul Bobocel, președintele grupei.

— Și ce, acesta-i un motiv să strice băncile? nu s-a lăsat Ilinca. Uite, banca mea e zgîriată și cu lama. A vrut, chipurile, s-o curețe...

— Nu-i nimic, o să le facem ca noi, reluă Paul. Tot trebuia să facem o mică curățenie a clasei; o să spălăm și băncile.

— Foarte bine, la mine vom încălzi apa. Stau aproape și am un cazan tocmai bun, se oferi Marin Topîrlea.

— Iar eu îi voi cere mamei tot ce mai avem nevoie.

Zis și făcut. Au hotărît totul. Între timp, veniseră și pionierii celorlalte grupe. Văzînd și ei isprava celor mici și, mai ales, auzind hotărîrea grupei a doua, li s-au alăturat numaidecît.

— Mai am o propunere, zise Nicoleta, președinta detașamentului. Să-i chemăm și pe cei mici. Nu atît ca să-i punem neapărat la treabă, ci mai ales pentru ca să priceapă de ce trebuie să fie atenți și ordonați. Așa o să ne și împrietenim cu ei.

— Bună idee, aprobară cu toții.

În ziua hotărîtă au venit și pionierii, și cei mici. Cei din clasa I-a nu știau decît că-i chemaseră pionierii. De ce? Nimeni nu le spusese. Nici nu vă închipuiți cît de mulțumiți au fost cu toții cînd, după cîteva ore de lucru, clasa strălucea de curățenie. Acum, și cei dintr-a I-a, și cei dintr-a V-a se ocupă cu aceeași atenție și pricepere de îngrijirea bunului obștesc. Școala lor este tînără, a fost construită acum trei ani și cu toții doresc s-o păstreze ca nouă.

E. TOFAN

Școala de 7 ani, comuna Podari, reg. Craiova

ÎN CAREU

PORTRET

Pionierului **Iordan Alexandru,** de la Școala de 7 ani din comuna Babadag, reg. Constanța.

E pionier, deși nu pare, are cravată dar n-o poartă
Învață numai cît să aibă, în cataloage, doi și trei
Ba uneori, nici chiar atîta — de aceea o mai lasă baltă
Și-o ia hai-hui vreo săptămînă, lăsîndu-și școala-n treaba ei.

Cînd la gazeta de perete au apărut pe seama lui
Vreo două-trei cuvinte-n care i se cerea să se îndrepte,
Zîmbind ironic, a făcut articolul fîșîl, fîșîl
Iar autorului, îi trase-n treacăt, două-trei... directe.

Colegii săi, prietenește, l-au scos în față la careu
El, sfidător, privea la dînșii, cu mîinile în buzunare,
Și încercînd să dovedească cît mai direct curajul său
Își pune șapca pe-o ureche și „șmecher" pleacă la plimbare.

Nu cred să întîlnești un altul să fie tot atît de șui
Că vă spun drept, în țara noastră rar de găsești așa figură...
De-aceea l-am rugat pe Burschi să-și lase treburile lui,
Și să se ducă-n Babadag, să-i facă o caricatură.

M. CALIN

Jocuri matematice

Cinci minute pentru gîndire

Imaginați-vă un cub de lemn cu latura de 3 dm, vopsit tot în negru. Să ne răspundeți: cîte tăieturi sînt necesare pentru a împărți cubul în cuburi mai mici, cu latura de 1 dm? Cîte cuburi de acest fel se vor obține? Cîte cuburi vor avea 4, 3, 2, 1 fețe vopsite în negru? Cîte cuburi vor fi nevopsite?

De la 0 la 9

Iată cum se poate scrie numărul 1.000.000 întrebuințînd toate cifrele de la zero la 9, fiecare o singură dată:

$$80 \times 625 \times [7 + 9 + \sqrt{(1 + 3) \times 4}]$$

Efectuați operațiile și veți vedea că rezultatul obținut va fi egal cu 1.000.000.

Cinci șarade

Din 12 chibrituri au fost formate patru pătrate egale. Cu această ocazie s-a format și un pătrat suplimentar (cel mare). Se cere: a) să se scoată două chibrituri, lăsînd restul neatinse și să se obțină două pătrate; b) să se mute trei chibrituri astfel încît să se obțină trei pătrate egale; c) mutînd patru chibrituri să se formeze trei pătrate egale; d) mutînd două chibrituri să se formeze șapte pătrate; e) mutînd patru chibrituri să se obțină zece pătrate. (La punctul d și e se admite așezarea chibriturilor de-a curmezișul).

Ghiciți?

Propune prietenului tău să aleagă în gînd o piatră de domino. Cere-i să efectueze succesiv următoarele operații: 1) Să înmulțească cu 2 numărul punctelor din oricare jumătate a pietrei la care s-a gîndit; 2) Să adune la produs un număr „m" pe care-l indicați la întîmplare; 3) Să înmulțească cu 5 suma obținută; 4) Să adauge la produs numărul punctelor din a doua jumătate a pietrei la care s-a gîndit. Întrebați-l rezultatul final și scădeți din el 5 „m". Cele două cifre ale numărului obținut vă vor indica numărul punctelor din cele două jumătăți ale pietrei la care s-a gîndit. Să presupunem, de pildă, că el s-a gîndit la piatra 6-2. A înmulțit 6 cu 2 și a adunat, la cererea voastră, numărul „m" = 3, obținînd totalul de 15. A înmulțit 15 cu 5 și a adunat cele două puncte ale jumătății a doua a pietrei la care s-a gîndit. Rezultatul final este 77. Scădeți 5 „m" = 15 și veți obține 62. Piatra de domino la care s-a gîndit este 6-2. Puteți să explicați de ce se întîmplă așa?

Cum s-a sărbătorit 7 NOIEMBRIE

IN U. R. S. S.

Moscova. Ajun de 7 Noiembrie. Marea sală a Palatului sporturilor de la stadionul central „V. I. Lenin", pavoazată sărbătorește, strălucește de lumină. Peste zece mii de persoane — reprezentanți ai oamenilor muncii din capitala Uniunii Sovietice — s-au adunat aci pentru a asista la ședința festivă a Sovietului Moscova de deputați ai oamenilor muncii și a Comitetului orășenesc Moscova al P.C.U.S., consacrată zilei de 7 Noiembrie.

Se află în sală muncitori din Moscova, colhoznici, ostași ai armatei sovietice, veterani ai glorioasei gărzi leniniste — eroi ai asaltului din Octombrie.

Primiți cu vii aplauze, în prezidiu au luat loc tovarășii **A. B. Aristov, L. I. Brejnev, E. A. Furțeva, N. S. Hrușciov, N. G. Ignatov, F. R. Kozlov, A. N. Kosîghin, O. V. Kuusinen. A. I. Mikoian, N. A. Muhitdinov, D. S. Poleanski, M. A. Suslov, N. M. Șvernik, N. Pospelov.**

Au luat loc, de asemenea, în prezidiu, conducătorii delegațiilor străine care au sosit la aniversarea marelui Octombrie.

După cuvîntul lui **F. R. Kozlov,** membru al Prezidiului Comitetului Central al P.C.U.S., secretar al C.C. al P.C.U.S., care a prezentat raportul cu privire la cea de-a 43-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, ședința festivă s-a încheiat prin intonarea Imnului Uniunii Sovietice.

A urmat apoi un mare concert festiv.

La 7 Noiembrie, în Piața Roșie din Moscova, au avut loc tradiționala paradă militară și demonstrația oamenilor muncii din Moscova, în cinstea celei de a 43-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

★

Ziua de 7 Noiembrie a mai fost sărbătorită la Pekin, Varșovia, Praga, Budapesta, precum și în alte orașe ale lumii.

IN ȚARA NOASTRĂ

Duminică, 6 noiembrie, după amiază, în sala Palatului R.P.R., a avut loc adunarea festivă organizată de Comitetul orășenesc P.M.R.-București și Comitetul executiv al Sfatului Popular al Capitalei, consacrată sărbătoririi zilei de 7 Noiembrie, cea de a 43-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

In prezidiul adunării au luat loc tovarășii **Chivu Stoica, Gheorghe Apostol, Emil Bodnăraș, Nicolae Ceaușescu, Alexandru Drăghici, Ion Gheorghe Maurer, Alexandru Moghioroș, A. A. Epișev,** ambasador al U.R.S.S. la București, membri supleanți ai Biroului Politic al C.C. al P.M.R. și membri ai C.C. al P.M.R., generali și conducători de organizații obștești, profesori universitari, muncitori fruntași din uzinele și fabricile Capitalei.

In sală se aflau membri ai C.C. al P.M.R., miniștri, membri ai Prezidiului Marii Adunări Naționale, conducători ai organizațiilor obștești și ai instituțiilor centrale, delegați ai oamenilor muncii, activiști de partid și de stat, ziariști.

Despre cea de-a 43-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie a vorbit tovarășul **Nicolae Ceaușescu,** membru al Biroului Politic al C.C. al P.M.R. Cuvîntarea a fost subliniată în repetate rînduri de puternice aplauze.

A vorbit apoi **A. A. Epișev,** ambasadorul U.R.S.S. la București, care a fost primit cu aplauze îndelungate.

Participanții la adunare au ovaționat îndelung pentru marea Uniune Sovietică, pentru gloriosul său Partid Comunist, pentru Partidul Muncitoresc Romîn, pentru prietenia romîno-sovietică.

A urmat un bogat program artistic.

★

Adunări ale oamenilor muncii închinate marii sărbători s-au ținut și în multe alte întreprinderi, uzine și instituții de pe întreg cuprinsul țării.

IN UNITATI, DETAȘAMENTE, GRUPE

● In cinstea zilei de 7 Noiembrie, pionierii de la Școala de 7 ani nr. 1 din Turnu Severin au invitat în mijlocul lor un vechi membru de partid. Acesta le-a vorbit în cuvinte emoționante despre Marea Revoluție Socialistă din Octombrie, despre influența avută de ea asupra mișcării muncitorești din țara noastră.

● 240 de pionieri de la Școala de 7 ani nr. 1 din Roșiorii de Vede au participat la tradiționalul cross de 7 Noiembrie. Pionierul Mihai Golea, din clasa a VII-a, s-a clasat pe primul loc.

● In noua sală a Casei de cultură din Berești, regiunea Galați, în fața unui mare număr de spectatori, pionierii au prezentat un frumos program artistic dedicat prieteniei de nezdruncinat dintre poporul romîn și popoarele Uniunii Sovietice.

● Pe adresa Comitetului Orășenesc P.M.R. din Lugoj a sosit o telegramă semnată de pionierii clasei a III-a de la Școala de 7 ani nr. 5 care raportează partidului despre cele 3.500 kg fier vechi pe care le-au strîns în cinstea măreței aniversări.

● Pionierii din satele Prislop și Drăganu, comuna Valea Ursului, regiunea Pitești au susținut o interesantă întîlnire ciclistă care s-a încheiat cu victoria cicliștilor din Prislop. Pe primele locuri s-au clasat pionierii Viorel Georgescu și Costache Gheorghe.

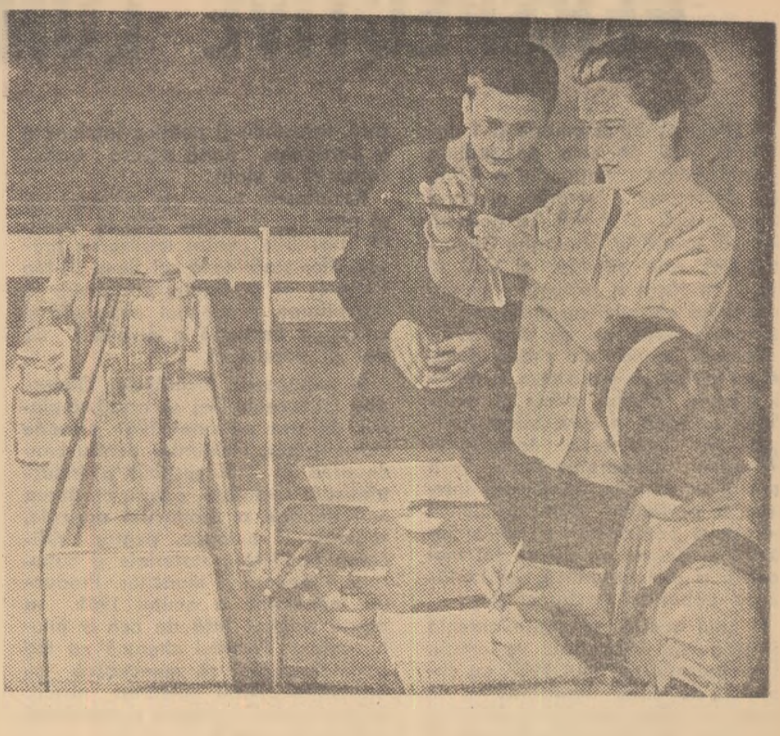
● Printre acțiunile pe care le-au organizat în cinstea lunii prieteniei romîno-sovietice pionierii de la Școala medie din Mărășești, se numără și cele 4 spectacole artistice prezentate la stația de radioficare, întîlnirea cu tovarășa Maria Dosoftei, care a vizitat de curînd Uniunea Sovietică, și o seară literară închinată Marii Revoluții Socialiste din Octombrie.

Nimic nu poate fi de mîntuială!

Fruntaș la învățătură și în acțiunile pionierești — cu nici un corigent, cu nici un repetent — iată calificativul de care s-a bucurat la sfîrșitul anului școlar trecut, detașamentul actualei clase a VI-a A, de la Școala de 7 ani nr. 57 din București. Închipuiți-vă ce s-ar întîmpla însă, dacă acum pionierii din clasa a VI-a A, fericiți de victoria obținută, s-ar culca pe lauri, zicîndu-și fiecare :„Ce să ne mai batem capul !?E drept, în clasă au fost elevi și pionieri care s-au cam împăcat cu notele de 5 și 6, dar vorba e că n-a rămas nici unul dintre ei corigent !"

Să urmărim pățania unui pionier din această clasă. Virgil Măgeanu nu era un băiat despre care s-ar fi putut spune că și-a uitat întru-totul îndatoririle de școlar. La ore lua notițe, într-adevăr, dar fără prea mult entuziasm. Acasă, citea odată lecția, chipurile s-o învețe, apoi repeta îndemnîndu-se cu cîte un oftat și așa o ducea la unele materii de azi pe mîine. Prietenul lui, Victor Constantinescu, văzînd că și în anul acesta e cît pe ce s-o ia de la capăt cu astfel de „procedee" ,i-a propus să învețe împreună. Astfel, Victor i-a arătat lui Virgil că nu se învață o lecție numai așa, citind-o ca pe o lectură oarecare, ci trebuie s-o studiezi capitol cu capitol. De atunci, cu ajutorul lui Victor și al altor colegi de clasă, Virgil a încheiat „călduța prietenie cu notele de limită".

In clasa a VI a, A sînt mulți pionieri buni, pionieri fruntași. Cîțiva dintre ei au obținut chiar steluțele roșii, ca Mihaela Săraru, Victor Constantinescu, Elisabeta Scarciu. Majoritatea s-au și gîndit ce să urmeze mai departe ; unii vor să fie mecanici, alții șoferi, o pionieră, medic, și un pionier își dorește chiar să devină marinar. Dar ori și unde se vor duce, ca și acum la școală, ei știu că nimic nu poate fi făcut oricum. Numai atunci poți deveni un om adevărat cînd îți dăruiești tot entuziasmul, tot elanul tău în munca depusă.

La o oră de chimie

In clasa a VII-a, așezați în bănci, elevii așteaptă începutul lecției. Pe fiecare bancă se află, îngrijit îmbrăcate și etichetate, cîte un manual, un caiet de notițe și carnetul de elev iar pe catedră stă prietenul de încercare al elevilor nelipsit de la fiecare oră : catalogul. Cum se va desfășura lecția ? Pe fața pionierilor se citește aceeași dorință, să răspundă cît mai bine, să dovedească astfel că s-au pregătit temeinic. Iată, la tablă, pionierul Eduard Kirmaer a început să scrie niște semne. Dacă ar nimeri lîngă el un elev din clasele mai mici, nu s-ar mai dumiri. Ce să fie? Inițiale de nume sau mai ști ce ? Dar Eduard explică, sigur de el, formula — așadar ați aflat — e vorba de o formulă chimică. De cînd au început să învețe chimia, elevii dintr-a VII-a au aflat multe lucruri noi, interesante. Sînt doar la primele capitole ale manualului și aproape toți sînt nerăbdători. Ce va fi mai departe ? E o materie nouă pentru clasa lor. Din răspunsurile pe care le dau însă mulți pionieri ca Ecaterina Sădri, Valeria Alevra, Elena Rusu și alții, deduci foarte ușor : ceea ce pentru ei era pînă mai ieri necunoscut sau luat ca atare, fără să se priceapă semnificația, astăzi a devenit ușor de înțeles.

După verificarea cunoștințelor, să ascultăm lecția nouă. Se aude foșnet în clasă, copiii deschid caietele și notează cu grijă explicațiile. La tablă tovarășa profesoară Silvia Dumitriu le scrie planul. Apoi, o mică recapitulare cu schema de pe tablă în față și lecția de chimie s-a terminat.

A sunat de recreație. Copiii ies să se joace. Ii așteaptă încă multe experiențe interesante și, cine știe, unii dintre ei care acum sînt abia în clasa a VII-a, în anii viitori își vor alege drept specialitate chimia, urmînd să lucreze cu același entuziasm cu care învață astăzi, în întreprinderile și fabricile patriei noastre, în laboratoare și institute de cercetări științifice.

M. LICIU

EI AU NOTE FOARTE BUNE

IORDANA MIHALCEA
cl. a V-a B
Șc. de 7 ani,
com. Ștefănești

ADRIANA ROGOJANU
cl. a IV-a B, Șc. de 7 ani,
„Gheorghe Lazăr"
com. Avrig

GHEORGHE SAMOILĂ
cl. a VI-a C
Șc. de 7 ani, Telega

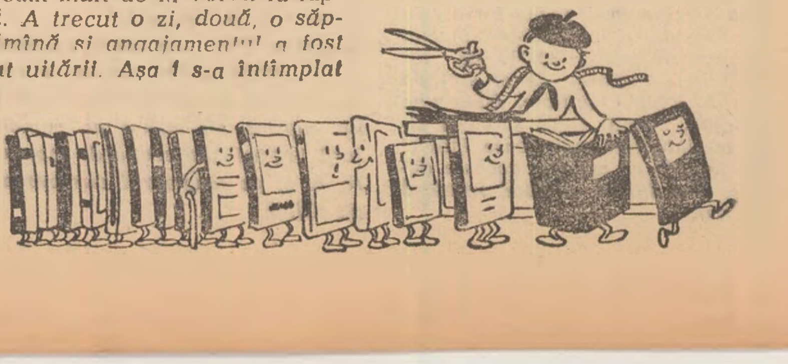
ION V. LAZĂR
cl. a VI-a B
Șc. de 7 ani, com. Provița,
raion Cîmpina, reg. Ploești

Povestea unor cărți

Nu vă mirați, și cărțile își au povestea lor. Cartea de chimie și-a început existența într-un laborator, printre eprubete și formule, cea de geografie, în chip de exploratoare prin munți, cîmpii și văi. Editura didactică, editură care se îngrijește ca voi să aveți manuale, a strîns toate aceste lucrări, apoi le-a dat la serviciul artistic unde au fost desenate și paginate. Viitoarele cărți își continuă călătoria. Acum iau drumul tipografiei. La serviciul tehnologic, clișeele sînt separate și trimise la zincografie, iar textul la cules, la linotipe. După ce tovarășii redactori citesc din nou cartea, ea merge la secția mașini plane unde se tipărește, apoi la legătorie unde se coase și i se lipește coperta.

După cum ați văzut, dragi cititori, prin grija redactorilor, cu mîinile harnice ale muncitorilor, cărțile voastre au apărut. Cu toții s-au străduit să vă dea manuale scrise frumos, curate, fără greșeli. Acum munca lor s-a terminat. Cartea însă își continuă călătoria. Trenul, camionul, o aduce la voi. Ce bucurie a fost în ziua cînd, în școala voastră, tovarășul director v-a vorbit despre Congresul al III-lea al P.M.R., despre hotărîrea ca toți copiii patriei, din clasa I-a pînă într-a VII-a inclusiv, să primească toate manualele gratuit. Din primele zile de școală v-ați și angajat să învățați bine, să le păstrați curate. Dar pentru unii e cam mult de la vorbă la faptă. A trecut o zi, două, o săptămînă și angajamentul a fost dat uitării. Așa 1 s-a întîmplat pionierului Romeo Bonțoc și școlarului Iosif Deac, din clasa a IV-a a Școlii de 7 ani nr. 3 din Baia Mare. Un mic incident între cei doi „eroi" și s-au repezit să-și ia „săbiile". Dar ce păcat, nu le aveau la ei. Ce să faci într-o astfel de situație? „Soluția" au găsit-o imediat: au apucat cărțile, pentru că acestea le erau la îndemînă și au aruncat unul după altul. Ce s-a întîmplat, vă închipuiți cu toții. Foi îndoite, coperte dezlipite. Poate însă că, cine știe, pînă la urmă cei doi „eroi" își vor da seama de greșeală. Poate că detașamentul din care fac parte va fi acela care îi va ajuta să-și dea seama? !

GETA COSTIN

PERSPECTIVE LUMINOASE

In zilele de 31 octombrie și 1 noiembrie 1960, in sala de ședințe a Marii Adunări Naționale a R.P.R. s-au desfășurat lucrările plenarei lărgite a C.C. al P.M.R. La această plenară, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej, prim secretar al C.C. al P.M.R., a făcut o expunere asupra proiectului planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961.

Oamenii muncii din patria noastră au primit cu entuziasm și adincă bucurie bilanțul rodnic al realizărilor pe anul in curs, bilanț infățișat in expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej. Țara noastră — datorită conducerii ințelepte a partidului, datorită muncii rodnice și entuziaste a oamenilor muncii — devine an de an tot mai bogată și mai puternică, iar bunăstarea poporului nostru crește.

In anul acesta, se poate aprecia că producția industrială va crește, in comparație cu anul 1959, cu circa 15.5 la sută, depășindu-se, in acest fel, cifra prevăzută in plan, iar sporul la producția de oțel — 370.000 tone mai mult decit in 1959 — depășește cu mult intreaga producție obținută de economia capitalistă a țării in 1938. A sporit producția bunurilor de larg consum.

Anul 1960 este anul in care noi și importante obiective industriale au intrat in producție. Printre acestea se numără **fabrica de țevi sudate de la București, cuptorul Martin de 400 tone de la Hunedoara, fabrica de celuloză din stuf de la Chișcani, fabricile de zahăr de la Bucecea și Luduș și altele... Primele agregate ale marii hidrocentrale „V. I. Lenin", de la Bicaz — unul din cele mai mari obiective ale planului nostru de electrificare — au inceput să producă energie electrică.**

Agricultura noastră socialistă a făcut noi pași inainte; producția agricolă obținută in acest an — deși în unele regiuni condițiile climaterice n-au fost favorabile — asigură toate nevoile de consum ale economiei naționale.

Datorită succeselor obținute de economia noastră națională, nivelul de trai al populației de la orașe și sate a crescut in continuare, au sporit veniturile statului, s-a imbunătățit salarizarea cadrelor tehnice și economice, au fost efectuate unele reduceri de prețuri care au sporit puterea de cumpărare a populației cu aproximativ 2 miliarde lei, iar vouă, școlarilor din clasele I-a – a VII-a, statul nostru vă dă astăzi gratuit toate manualele de care aveți nevoie.

Aceste rezultate minunate obținute de poporul nostru în toate sectoarele economiei arată insuflețirea și puternicul entuziasm cu care oamenii muncii din fabrici, uzine, de pe ogoare, oamenii de artă și cultură, insușindu-și politica ințeleaptă a partidului, luptă pentru traducerea ei in viață.

Rezultatele bune ale primului an al planului de 6 ani crează condiții favorabile pentru realizarea prevederilor stabilite la cel de al III-lea Congres al partidului cu privire la dezvoltarea economiei naționale și creșterea continuă a nivelului de trai al populației.

In expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej se arată că planul de stat pe anul 1961 prevede concentrarea eforturilor pentru continuarea in ritm susținut a industrializării socialiste, pentru creșterea mai departe a producției agricole, vegetale și animale, pentru ridicarea bunăstării materiale și culturale a poporului muncitor. Producția industrială a anului 1961 va crește simțitor față de cea a anului curent Partidul cheamă pe toți oamenii muncii să muncească cu insuflețire pentru ridicarea nivelului producției, pentru o și mai bună calitate a muncii.

Anul 1961 va fi un an bogat in inaugurarea unor obiective industriale. 26 noi intreprinderi și 34 secții noi vor intra in funcțiune în 1961 iar un mare număr de unități industriale vor primi noi mașini și aparataje, se vor dezvolta.

Prevederile planului pe 1961 reflectă încăodată, puternic, grija permanentă a partidului și guvernului pentru ridicarea continuă a nivelului de trai al oamenilor muncii de la orașe și sate. In 1961 venitul național va crește cu aproximativ 15 la sută, iar veniturile oamenilor muncii, provenite din salarii, vor fi cu 11 la sută mai mari decît in 1960. Țărănimea satelor noastre va avea numai din vinzarea produselor agricole către stat un venit sporit cu peste 1 miliard de lei.

In orașele patriei noastre se construiește din plin și in acest an iar in 1961, oamenii muncii vor primi în folosință încă 37.000 de apartamente. Pe zi ce trece traiul nostru, de constructori ai socialismului, va deveni și mai bun, tot mai multe articole de larg consum vor fi puse la dispoziția noastră, iar încă 3.200 săli de clasă vor fi dăruite școlarilor patriei.

Voi însă, copii ai oamenilor muncii, nu trebuie să uitați că tot ceea ce primiți este rodul muncii, al muncii pe care fratele tău, tatăl tău, prietenii, mama ta o depun în fabrică, pe șantier sau pe ogoare. Pe aceștia, făuritorii a tot ceea ce e în jurul nostru, oamenii muncii cum ii numim noi, trebuie să-i respecți tu, pionierule. Și invață să-i respecți prezentîndu-te la școală tot mai pregătit, primind intotdeauna numai note bune. Numai astfel vei fi demn de grija ce ți-o poartă și ție iubitul nostru părinte — partidul.

• „In 1961 se vor deschide lucrările de construcție ale COMBINATULUI SIDERURGIC DE LA GALAȚI. Va începe construcția forjei și turnătoriei cu o capacitate anuală de 25.000 tone piese oțel, 7.000 tone piese fontă și 40.000 tone lingouri forjate..."

• „Producția de energie electrică va fi de 8,8 MILIARDE KWH; se prevede creșterea puterii instalate în centrale electrice cu aproape 250 MW, va începe construcția de noi centrale, printre care TERMOCENTRALA DE LA LUDUȘ ȘI HIDROCENTRALA DE PE ARGEȘ..."

• „...Volumul investițiilor pentru necesitățile dezvoltării ÎNVAȚAMINTULUI VA FI ÎN 1961 de 429 MILIOANE LEI, ceea ce reprezintă O CREȘTERE DE 42 LA SUTA FAȚA DE 1960".

(Din Expunerea tovarășului Gh. Gheorghiu-Dej asupra proiectului planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961).

Mîndrie, entuziasm...

La Uzinele „23 August" din București, lucrează zeci și zeci de brigăzi de tineret. O astfel de brigadă este și aceea condusă de tovarășul Gheorghe Grigore. Brigada lucrează motoare pentru utilaje petrolifere. Pe poarta uzinei ies în fiecare lună șiruri de motoare de 120—450 CP, lucrate de ei. Și, în fiecare lună, cu cîteva zile înainte de termen. Brigada lor a realizat economii, în ultimul timp, în valoare de peste 30.000 lei, iar motoarele lucrate de ei sînt de cea mai bună calitate. Gheorghe Grigore, Marin Alecu și mulți alții au înfăptuit numeroase inovații. Iată de ce brigada aceasta deține drapelul de brigadă fruntașă pe uzină.

Zilele trecute, brigada, citind Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej la plenara Comitetului Central al P.M.R., cu privire la proiectul planului de dezvoltare a economiei naționale pe anul 1961, a hotărît să muncească și mai bine ca pînă acum, fiecare să răspundă de cîte o lucrare. Muncind astfel, productivitatea muncii va crește și mai mult. Lăcătușul Gh. Grigore a făcut și el o propunere :

— Eu zic să ne organizăm munca mai cu chibzuială, să realizăm și mai multe economii !

Însuflețirea, entuziasmul și bucuria prilejuită de Expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej i-a cuprins nu numai pe muncitorii brigăzii din secția de motoare, ci și pe muncitorii din întreaga uzină.

In vizită la Doftana

Pe unul din dealurile Cîmpinei, pe malul sting al rîului Telega, a fost zidită mai demult închisoarea Doftana. Aici au fost închiși conducătorii partidului nostru. Aici s-au înfruntat caracterul dîrz și hotărît al luptătorilor comuniști, forța morală și rezistența lor — cu metodele rafinate și crude, cu sadismul călăilor plătiți de burghezo-moșierime.

Izolați în celule, comuniștii nu aveau voie să comunice între ei în nici un fel. Nu aveau voie să vorbească. Cine călca regulamentul era maltratat în mod bestial. Provocările și bătăile erau zilnice. Vizitele la vorbitor erau împiedecate. In umedele și negrele celule „H" comuniștii erau închiși săptămîni întregi. Era nevoie, pentru a putea rezista acestui tratament bestial, de o nețărmurită încredere în victorie, o nemărginită dragoste pentru oamenii muncii și pentru tovarășii de luptă. Și comuniștii au avut această încredere. În zilele de cea mai cruntă teroare la Doftana, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej îi îndemna pe comuniști : Tovarăși, învățați ! Invățați științele sociale, naturale, matematicile... vom avea nevoie de ele cînd vom construi socialismul...

Comuniștii din Doftana au reușit să transforme închisoarea într-o adevărată universitate de partid. Cu toată teroarea exercitată împotriva lor, aceștia reușeau să-și asigure în fiecare zi informarea curentă asupra evenimentelor politice din țară și de peste hotare. Reușeau să învețe în celule marxismul !

Astăzi, fosta închisoare Doftana este un muzeu. Mii de oameni ai muncii din țara noastră, vizitînd acest muzeu, iau cunoștință de o părticică din istoria partidului și gînduri de recunoștință se îndreaptă către conducătorii partidului nostru, care trecînd prin umeda și întunecata Doftană, au continuat lupta pentru eliberarea oamenilor muncii de sub jugul exploatării, pentru eliberarea patriei noastre.

Printre miile de vizitatori ai Muzeului istoric Doftana se întîlnesc și sute de pionieri, care își arată dragostea lor față de partidul ce le asigură o viață luminoasă. Pătrunși de emoție, în fața pietrei funerare a lui Ilie Pintilie, pionierii din raioanele Grivița Roșie și Tudor Vladimirescu din București ascultă versurile pe care colegii lor Simona Bărbulescu și Mihai Panduru le recită. Iar la cimitirul „Trei pruni", în fața mormintelor eroilor căzuți la Doftana, pioniera Teodora Stoian din clasa a VII-a B, de la Școala de 7 ani Telega, ne înfățișează, trecute prin sufletul ei, imaginile evocate în poezia „Sub steagul partidului".

Îmbujorați la față, noii pionieri, Mihai Bucătaru, Ion Neagu, Rodica Boldojar, Radu Gheorghe, Elisabeta Moldoveanu, Aristița Mincu și Gheorghe Oprea, toți din clasele a III-a A și B, de la Școala de 7 ani din Telega, ascultau înflăcăratele cuvinte ale scriitorului Mihai Novicov. Își repetau parcă în gînd angajamentul solemn pe care l-au rostit cu cîteva minute înainte, aici, între zidurile unde fiii luminați ai clasei muncitoare au fost închiși, au luptat și s-au jertfit.

Trecînd pe sub același deal al Cîmpinei, pe la poalele fostei închisori Doftana, astăzi reconstituită și transformată în muzeu, apele rîului Telega oglindesc în limpezimea lor un nou și luminos tablou: tabloul vieții noastre de astăzi.

O viață de erou

Nu împlinise încă 14 ani cînd, orfan fiind, Ilie Pintilie este nevoit să-și cîștige singur existența. Intră ucenic la Atelierele C.F.R. Nicolina-Iași, unde are prilejul să ia contact, pentru prima oară, cu lupta revoluționară a muncitorilor. Fire ageră, hotărît în muncă și în luptă, atașat cu tot sufletul cauzei clasei muncitoare, Ilie Pintilie devine încă de tînăr unul din conducătorii mișcării revoluționare, un exemplu de curaj și abnegație. Sub conducerea lui directă, în timpul grevei generale din 1920, tinerii ceferiști ieșeni de la Nicolina au înălțat steagul purpuriu, sus, pe acoperișul atelierelor.

Anul 1924. Temîndu-se de lupta tot mai aprigă a comuniștilor, capitaliștii și moșierii aflați la cîrma țării scot partidul în afara legii, intensificînd teroarea împotriva clasei muncitoare. Tocmai în aceste condiții grele, Ilie Pintilie devine membru al partidului, continuînd lupta cu și mai multă înflăcărare. În timpul eroicelor lupte muncitorești din 1933, Ilie Pintilie conduce cu hotărîre luptele ceferiștilor din Iași și din alte centre din Moldova. După aceste acțiuni mărețe, Pintilie este arestat și apoi întemnițat. Cînd iese din închisoare, în 1934, pleacă la București, fiind chemat de partid să-și desfășoare munca la Atelierele C.F.R.-Grivița, unde activează cu neobosită dîrzenie.

Datorită calităților sale de organizator, în anul 1935 Ilie Pintilie este cooptat ca membru al Comitetului Central al Partidului Comunist din Rominia. Activitatea sa entuziastă devine cunoscută muncitorilor din întreaga țară. Pintilie lucrează neobosit în cadrul Uniunii Sindicale, un an mai tîrziu fiind organizatorul Congresului Uniunii Sindicatelor, care a avut o însemnătate deosebită în dezvoltarea mișcării muncitorești și în mobilizarea maselor la lupta contra fascismului.

Din însărcinarea partidului, Ilie Pintilie a organizat nenumărate acțiuni, însuflețind masele în lupta lor împotriva odiosului regim burghezo-moșieresc. Ostaș credincios al partidului, el nu și-a precupețit nici o clipă forțele, dăruindu-le din toată inima cauzei pentru care luptau cei mulți, din rîndul cărora făcea și el parte.

Ilie Pintilie, înflăcărat luptător pentru libertatea poporului, este din nou încătușat și azvîrlit, mai întîi în celulele închisorii Jilava, apoi la Doftana, unde în zorii zilei de 10 noiembrie 1940 cade sub zidurile șubrezite, sfărîmate de cutremur, ale cumplitei închisori.

Neuitată va rămîne amintirea neînfricatului luptător comunist Ilie Pintilie și a celorlalți eroi, care și-au jertfit viața pentru cauza clasei muncitoare.

Ilie Pintilie studiind material de partid

Pictură de G. ȘARU

Cincisprezece ani de la înființarea F. M. T. D.

O strălucită aniversare

Oare cine nu-și amintește cu emoție de însoritele zile ale festivalului mondial al tineretului și studenților care s-a ținut în Capitala patriei noastre cu cîțiva ani în urmă? Cine nu și-a alăturat atunci glasul cîntecului înaripat ce se înălța ca un fluviu tumultuos deasupra străzilor împodobite cu cele mai felurite drapele de pe glob?

Cîntecul răsuna solemn, înălțător:

„Tineri din lumea întreagă
Idealuri noi făurim
Tinerețea ni-e dragă
Pentru pace la luptă pornim..."

Era același cîntec ce s-a făcut auzit — mai înainte sau după aceea — și la alte festivaluri mondiale ale tineretului, la Praga și Budapesta, la Berlin și Varșovia, la Moscova și Viena. Același cîntec înflăcărat ce ne amintește de o zi scumpă tinerei generații iubitoare de pace: ziua de 10 noiembrie 1945.

Milioane și milioane de tineri iubitori de pace de pe întregul glob pămîntesc sărbătoresc astăzi, 10 noiembrie, Ziua Mondială a Tineretului. Este ziua în care, cu cincisprezece ani în urmă, într-una din cele mai mari săli de concert din Londra, reprezentanții a 30.000.000 de tineri din peste 60 de țări ale lumii puneau bazele Federației Mondiale a Tineretului Democrat. Este ziua în care solii tineretului lumii, și o dată cu ei zecile de milioane de tineri de pe toate continentele, rosteau cu emoție cuvintele jurămîntului solemn: „Niciodată mîinile îndemînatice, mințile cele mai luminate și entuziasmul tineretului nu vor mai fi risipite în război".

Federația Mondială a Tineretului Democrat, care a luat ființă la puțin timp după ce a încetat să mai bubuie tunurile războiului, a dus an de an o activitate susținută pentru a reuni tineretul lumii în nobila luptă pentru pace, pentru ca floarea tinereții de pretutindeni, de pe toate meridianele, să nu mai fie strivită în gropile tranșeelor. Să se înalțe nestingherită în lumina diminețiilor potopite de soarele păcii — țelul suprem al popoarelor.

Avînd înscrisă pe stindardurile sale, larg desfășurate, o activitate neobosită în slujba aspirațiilor tineretului lumii, F.M.T.D. n-a cunoscut răgaz în lupta pentru pace, democrație, independență națională și un viitor mai luminos, în lupta pentru apărarea dreptului la muncă, la învățătură a tineretului din țările care gem încă sub călcîiul capitaliștilor și colonialiștilor.

F.M.T.D. a luptat consecvent pentru ca milioane de tineri de pe întreg pămîntul să trăiască în pace și prietenie. Festivalurile mondiale ale tineretului, conferințele naționale, întîlnirile tineretului din diverse regiuni de pe glob sînt acțiuni grandioase, care încununează activitatea F.M.T.D. O activitate strălucită, pusă în slujba aspirațiilor tineretului lumii, împotriva politicii războinice a imperialiștilor, pentru coexistență pașnică, pentru pace, prietenie și un viitor luminos.

In numele păcii

(Urmare din pag. 1-a)

rea prestigiului întregului lagăr socialist, la sporirea puterii de atracție a politicii sale pașnice.

La O.N.U. s-a făcut auzit, cu o forță fără precedent, glasul noilor state independente apărute ca rezultat al marelui proces de eliberare națională, ridicate pe ruinele fostelor imperii coloniale, state care, ducînd o politică de neutralitate și coexistență pașnică, se afirmă tot mai mult ca luptătoare active împotriva colonialismului și politicii agresive.

În expunerea sa, tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej arată clar adevărații răspunzători pentru impasul creat în problema dezarmării: puterile imperialiste!

Țara noastră a aprobat și sprijină din toată inima importanta propunere a U.R.S.S. privind dezarmarea generală și completă. Traducerea în viață a acestei minunate propuneri — căreia i se împotrivesc fățiș S.U.A. și acoliții lor — ar asigura lumii o pace îndelungată, iar importante sume de bani cheltuite pentru înarmare, ar fi alocate în scopuri pașnice constructive.

Poporul nostru aprobă cu căldură poziția delegației romîne care a acordat tot sprijinul propunerii U.R.S.S. privind lichidarea totală și neîntîrziată a rușinosului regim colonial. Poporul nostru, care și-a cîștigat libertatea și independența printr-o luptă îndelungată, consideră că în zilele noastre nu trebuie să mai dăinuie asemenea rînduieli barbare ca ale colonialismului.

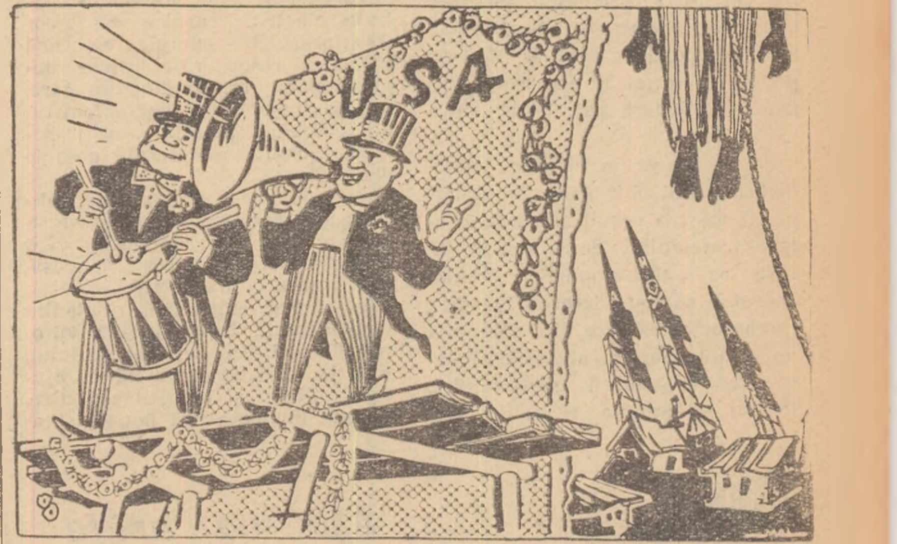
Popor harnic, constructor al unei vieți noi, fericite, poporul romîn vrea să trăiască în pace. Iată de ce aprobăm noi cu toată căldura inimii noastre propunerile prezentate de delegația romînă la O.N.U., propuneri cu privire la dezvoltarea relațiilor de bună vecinătate pe plan regional între state cu sisteme social politice diferite și la educarea tineretului în spiritul păcii. Aprobarea acestor propuneri ar asigura în Balcani crearea unei zone de pace și bună vecinătate.

În expunerea tovarășului Gheorghe Gheorghiu-Dej, se arată: „Analizarea realităților contemporane demonstrează fără tăgadă superioritatea crescîndă a forțelor păcii și progresului asupra forțelor războiului și agresiunii". Și, mai departe, se arată în expunere că în timpul nostru „desfășurarea evenimentelor nu mai este determinată de imperialism". *Imperialiștii nu mai sînt astăzi atotputernici; lor li se opun astăzi forțe uriașe în continuă creștere „CAPABILE SA ZAGAZUIASCA RAZBOIUL ȘI SA IMPUNA O PACE DURABILA".*

Sistemul mondial al statelor socialiste, cu puternica sa forță, cu politica sa neabătută în slujba păcii și libertății popoarelor joacă azi un rol hotărîtor în menținerea păcii, iar continua întărire a unității de nezdruncinat a țărilor lagărului socialist este chezășia păcii în lume. Uneltirile imperialiștilor împotriva păcii se vor izbi de voința popoarelor care vor fi vigilente și vor ști să le prindă la timp mîna dacă ea va ridica spada.

În lupta dintre forțele păcii și cele ale războiului, victoria va fi de partea noastră, a forțelor păcii.

Oamenii muncii din patria noastră, aprobînd cu entuziasm activitatea delegației romîne la O.N.U., vor sta și pe mai departe strîns uniți în jurul partidului și guvernului, exprimîndu-și hotărîrea de a sprijini și de aci înainte, din toate forțele, politica externă a R. P. Romîne care corespunde năzuințelor tuturor popoarelor spre pace, spre libertate, spre progres și bunăstare.

Imperialiștii: Poftiți, intrați, la noi vă așteaptă „fericirea"...

Literatura romînă în Uniunea Sovietică

Fiecare carte bună ce apare în vitrinele librăriilor constituie un prilej de îndreptățită mîndrie, atît pentru autorul ei, cît și pentru sutele de mii de cititori, care o așteaptă cu nerăbdare să-i citească slovele înaripate. Și dacă multe din cărțile tipărite ating o asemenea valoare, încît pot ajunge și în mîinile iubitorilor de literatură de peste hotare, mîndria noastră este cu atît mai mare.

Literatura romînă își are foarte mulți admiratori printre cititorii sovietici, ea bucurîndu-se de o largă popularitate în Uniunea Sovietică. Astfel, numai traducerile din ultimii patru ani din limba romînă în limbile popoarelor Uniunii Sovietice se cifrează la 123 de lucrări ale autorilor romîni, cu un tiraj total de 4.550.000 exemplare. Cărțile acestea au apărut în douăsprezece limbi ale popoarelor din U.R.S.S., printre care în limbile rusă, ucraineană, comi, azerbaidjană, kirghiză, cazahă, estonă, letonă. Cele mai mari tiraje le-au atins operele lui Mihail Sadoveanu, care s-au tipărit uneori în cîte 500.000 exemplare.

Semnificativ este faptul că, în prezent, la multe edituri din Moscova, volumul traducerilor din limba romînă este în continuă creștere. La Editura de stat pentru literatura beletristică, de pildă, se lucrează în prezent la traducerea romanelor **„Străinul"** de Titus Popovici, **„Ion"** și **„Răscoala"** de Liviu Rebreanu, **„Intunecare"** de Cezar Petrescu. Se află, de asemenea, în lucru, un volum de nuvele contemporane romînești, volume de nuvele de Mihail Sadoveanu, Victor Eftimiu și un volum de reportaje ale lui Geo Bogza. Sînt în curs de pregătire volume din lucrările dramatice, nuvelele și schițele lui I. L. Caragiale, un volum de poezii de Șt. O. Iosif. Editura de literatură străină pregătește un volum de poezii de Mihai Beniuc.

Totodată, pe baza cererilor cititorilor sovietici, ale diferitelor instituții și organizații, editurile din Moscova au elaborat un bogat plan de traducere din limba romînă a unei serii de lucrări cu caracter social, politic, tehnic, medical, geografic etc.

Domnul Hans Oberst și micuța Musiné

Domnul Hans Oberst, respectabil cetățean vest-german, locuiește la ferma sa dintr-o comună mărginașe orașului Köln. Om norocos, domnul Hans Oberst a reușit, de-a lungul zbuciumatei sale vieți, să încropească o „mică" avere: fermă, o întreprindere de lactate, cîteva camioane pentru desfacerea acestor produse pe piața Köln-ului, cîteva corpuri de casă la Köln și în împrejurimi etc., etc. Fire evlavioasă și caritabilă, domnul Hans Oberst colindă adesea bisericile, este membru în diferite comitete și comiții de ocrotire a animalelor, iar duminicile împarte cîțiva bănuți oropsiților care i se închină pe treptele sfintelor lăcașuri.

Dar domnul Oberst Hans are și alte preocupări de ordin mai înalt și anume, îl preocupă, în primul rînd, politica. Iată de ce, foarte de curînd, domnul Hans Oberst a luat parte la manifestările prilejuite de „săptămîna Africii", organizată de oficialitățile de la Bonn în frunte cu prea cucernicul și respectabilul domn Adenauer.

„Săptămîna Africii" i-a stors multe lacrimi domnului Hans Oberst. (Bineînțeles, aceasta doar de... ochii lumii!). Atît de multe „lacrimi", încît seara, stînd într-un fotoliu, comod, și făcînd bilanțul zilei, își aminti că atîtea lacrimi cîte a vărsat astăzi, n-a mai vărsat de pe vremea cînd, ofițer în armata füherului fiind, oberleutnant S.S. Oberst Hans a luat parte la masacrarea populației pașnice dintr-un tîrgușor bielorus.

Acum, între noi fie vorba, s-ar putea ca mulți dintre cei prezenți la manifestările acestei „săptămîni" să fi plîns cu adevărat — dar nu din pricina înapoierii în care se află multe regiuni ale Africii, ci din cu totul altă pricină... De pildă — după regiunile proaspăt eliberate din ghearele colonialismului și proclamate state independente...

Domnul Hans Oberst n-a putut sta pînă la sfîrșitul manifestării la care a luat parte. Se făcuse tîrziu și treburile zilnice îi cereau prezența în cu totul altă parte. Unde — greu de stabilit, domnul Oberst fiind un om foarte întreprinzător, care nu stă o clipă locului. Fapt este însă că, peste două ore, se afla în fața marelui său magazin de lactate din oraș și, îmbrăcat într-un halat, ordona unui mănunchi de oameni să facă o anume operație. Ce anume ordona nu s-a putut auzi — întrucît de cînd nu mai este ofițer S.S., domnul Hans Oberst s-a desobișnuit să răcnească — dar oamenii luau, rînd pe rînd, cîte un bidon mare cu lapte și-l vărsau la canal.

Un bidon, al doilea... Al șaselea... Al nouălea...

Laptele avea o culoare alb-untoasă, mirosea așa cum miroase laptele obișnuit... Deci nici o dovadă că laptele ar fi stricat. Și totuși...

Și totuși, și alături de domnul Oberst, la alt magazin de lactate, se petrecea același lucru — bidoanele cu lapte se vărsau în canal...

Și în ziua aceea, în multe alte locuri din Republica Federală Germană, sute și sute de bidoane cu lapte au fost zvîrlite la canal...

Iar dacă cineva l-ar fi întrebat pe domnul Hans Oberst de ce procedează astfel cu laptele din bidoane, acesta i-ar fi răspuns zîmbind: PREȚURILE TREBUIE PĂSTRATE!...

Ei da, acesta e singurul motiv pentru care sute și sute de bidoane cu lapte au fost vărsate la canal — pentru a putea fi păstrate prețurile ridicate. Socoteală simplă: mai puțin lapte = prețuri mai mari = CÎȘTIG mai gras pentru proprietarii de ferme.

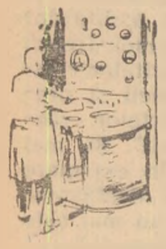
...In aceeași zi însă, undeva, în ținuturile toride ale Africii, într-una din acele regiuni în care mai domnesc colonialiștii, micuța Musiné Kalanga se stingea de foame. In cei șase ani de viață ai ei, Musiné Kalanga n-a băut nici o cănuță cu lapte, n-a mîncat o fărîmă de pîine...

...In aceeași zi, în multe alte colțuri ale lumii capitaliste, s-au stins de foame sute și sute de copii.

Era aceeași zi în care domnul Hans Oberst vărsase lacrimi de crocodil auzind de mizeria în care se zbat unele popoare ale Africii, era aceeași zi în care „oberst"-ii de tot felul din R. F. Germană vărsau la canal tone de lapte.

ȘTEFAN ZAIDES

PE ARIPILE SEPTENALULUI

La Expoziția economică de la Moscova, oamenii de știință sovietici — adevărați arhitecți ai viitorului — au deschis larg o fereastră spre realizările planului economic de 7 ani, trasat de Congresul al XXI-lea al P.C.U.S. Expoziția oferă, încă de pe acum, o imagine a septenalului. Iată, de pildă, „aripile septenalului", cum au fost denumite mașinile „inteligente", capabile de cele mai uimitoare performanțe: o freză automată prelucrează după desen, fără ajutorul omului, piese cu cele mai complicate forme. Pelicula magnetică a pupitrului de control transmite apoi impulsurile care pot comanda cu precizie zeci de mașini asemănătoare. Ne gîndim cu admirație la sutele de uzine, înzestrate cu linii automate și mașini-unelte cu comandă-program, care vor fi construite în anii septenalului. De altfel, în unele întreprinderi au și apărut instalații care permit conducerea de la distanță a muncii în minele carbonifere, a secțiilor și uzinelor automate. Da, minele fără mineri și uzinele fără personal devin o realitate chiar sub ochii noștri!

În locul miilor de petroliști, cîțiva operatori vor urmări pe ecranele televizoarelor avansarea sapelor de sondă prin straturile petrolifere. Ei nu vor mai căuta petrolul la întîmplare ci, studiind legile de migrație a fluviilor sub-

terane de aur negru, vor dirija pungile de petrol spre sondele existente. De pe acum, în al doilea an al septenalului, au fost construiți „dispeceri electronici" care pot conduce pînă la 36 sonde, au și intrat în funcțiune primele exploatări petrolifere automatizate.

Să trecem acum în pavilioanele dedicate utilizării energiei atomice în scopuri pașnice. Iată machetele instalațiilor cu ajutorul cărora savanții atomiști sovietici încearcă să îmblînzească reacțiile termonucleare, una din cele mai importante sarcini ale științei sovietice în cadrul septenalului. Pentru înfăptuirea reacțiilor termonucleare dirijate, vor trebui atinse temperaturi asemănătoare acelora din centrul Soarelui, de zeci de milioane de grade.

În alt loc, admirăm machetele celor mai perfecționate acceleratoare de particule care permit să se pătrundă pînă în cele mai tainice unghere ale nucleului atomic, machetele centralelor atomo-electrice unice în lume prin puterea lor, dintre care unele sînt de pe acum realizate. În locul milioanelor de tone de cărbune, reactoarele centralei atomo-electrice de 200.000 kilowați de la Beloiarsk vor folosi drept combustibil doar cîteva mii de kilograme de uraniu, slab înnobilat. Aceste reactoare vor putea fi încărcate cu combustibil radioactiv necesar funcționării neîntrerupte pe timp de doi ani de zile!

Dar cîte nu ne evocă această

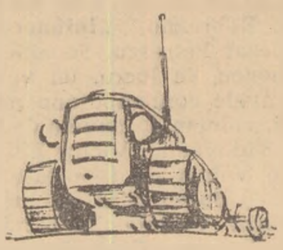
expoziție! Ne gîndim la perspectivele deschise de septenal industriei chimice. Imaginați-vă că în acești ani, în medie, la fiecare zece zile, va fi dată în exploatare o întreprindere chimică nouă sau reconstruită. Vor apare tot mai multe materiale cu proprietăți minunate. Ați auzit, de pildă, de *sital*? Mai ușor decît aluminiul și totuși mai trainic decît cel mai dur oțel, sitalul rezistă și la 1.400 grade C. Acest material se și fabrică în Uniunea Sovietică. Și el nu este singurul material nou!

Datorită semiconductorilor care vor cunoaște în anii septenalului o mare dezvoltare, vor fi înfăptuite cele mai neașteptate minuni tehnice. Vor apare frigidere fără mecanisme, de 5 ori mai ieftine decît cele actuale, vor apare centrale electrice casnice care vor transforma în energie electrică căldura... caloriferului, pînze imprimate cu semiconductori care, întinse lîngă cortul excursionistului sau exploratorului, vor transforma lumina soarelui în energie electrică.

De asemenea, alte zeci de aplicații minunate ale semiconductorilor vor face viața de fiecare zi a oamenilor sovietici mai frumoasă, mai ușoară și mai fericită.

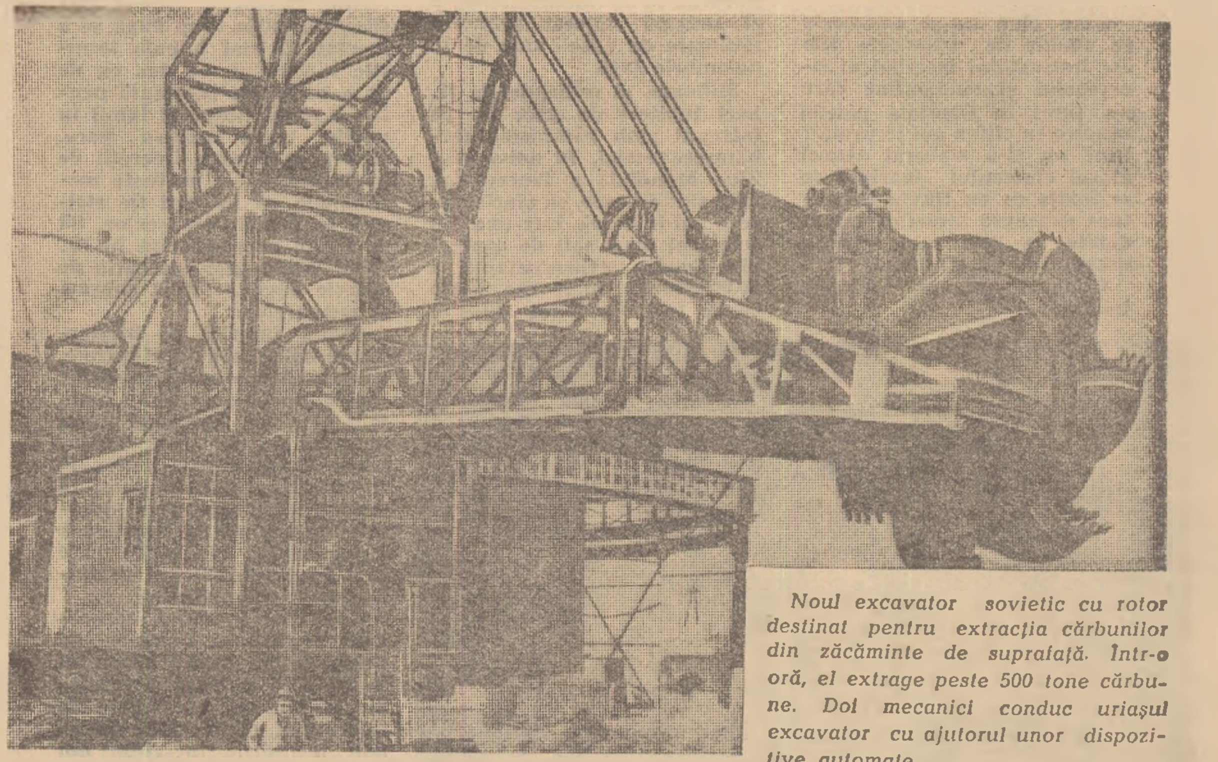
În cadrul expoziției, o clădire monumentală întruchipează viitorul Siberiei. In anii septenalului, Siberia va fi transformată, cu ajutorul științei și tehnicii sovietice, în una din cele mai bogate și avansate regiuni ale planetei noastre. Iată de ce s-a spus, pe drept cuvînt, că Siberia este o adevărată tabelă a lui Mendeleev. În sudul Iakuției va înflori o regiune metalurgică cu zeci de întreprinderi, la fel de importantă ca aceea din Magnitogorsk. Diamantele Iakuției vor așeza minele Siberiei în rînd cu cele mai bogate din lume.

Și cîte n-ar mai fi de povestit! N-am pomenit de tractoarele conduse prin radio care au și început să apară pe ogoarele sovietice, de mașinile care construiesc case... pe bandă rulantă, de calculatoarele electronice care înlocuiesc munca a zeci de mii de oameni, de mașinile de diagnosticare medicală, de

uluitoarele realizări care vor fi înfăptuite în domeniul cuceririi cosmosului și de multe, multe alte minuni ale științei și tehnicii sovietice. Poporul sovietic va crea, în anii septenalului, cea mai puternică și modernă industrie din lume.

Ing. ION SUCEVEANU

Noul excavator sovietic cu rotor destinat pentru extracția cărbunilor din zăcăminte de suprafață. Într-o oră, el extrage peste 500 tone cărbune. Doi mecanici conduc uriașul excavator cu ajutorul unor dispozitive automate.

• ȘTIRI • ȘTIRI • ȘTIRI •

• În 1965, producția de fontă a U.R.S.S. urmează să atingă 65.000.000 — 70.000.000 de tone, în locul celor 39.000.000 din 1958, cea de oțel 86.000.000-91.000.000 de tone în loc de 55.000.000 în 1958. La sfîrșitul septenalului numai combinatul din Magnitogorsk își va spori producția de laminate de la 5.200.000 la 8.500.000 de tone pe an.

• Hidrocentrale gigantice care vor fi construite: Bratsk (3.600.000 Kw); Krasnoiarsk (4.200.000 Kw).

• La sfîrșitul perioadei de șapte ani, se va trece la folosirea locomotivelor electrice și Diesel pe toate liniile de cale ferată principale pe o lungime totală de 100.000 km, adică de 2,5 ori lungimea ecuatorului, economisindu-se în 7 ani 400.000.000 tone cărbune.

• În septenal vor fi construite 15 milioane de locuințe.

• La sfîrșitul septenalului va fi terminată trecerea la săptămîna de lucru de 35—30 ore, pentru toate categoriile de muncitori, fără scăderea salariului.

• Producția de zahăr va crește de la 26 kg pe cap de locuitor (în 1958) la 41-44 kg, în 1965.

• Lapte: 100.000.000 tone în 1965, de 1,7 ori mai mult decît în 1958.

• Ouă: 37 miliarde bucăți, în 1965, adică de 1,6 ori mai mult decît în 1958.

Așa va arăta Palatul pionierilor care va fi construit, la marginea Moscovei, în cursul septenalului.

Ajutor frățesc

Într-una din zilele anilor trecuți, textilista Valentina Gaganova, din îndepărtatul oraș sovietic Vîșni Volociok, a primit o scrisoare cu ștampila poștală a orașului Cluj. Un muncitor fruntaș de la fabrica de încălțăminte „Jànoș Herbak" cerea sfaturi celebrei textiliste cu privire la noua ei inițiativă de a lua în primire brigăzile rămase în urmă și a le aduce la nivelul celor fruntașe. Valentina Gaganova i-a răspuns pe larg, i-a dat soluții, l-a sfătuit prietenește. Răspunsul acesta a pus în mișcare multă energie de muncă, exemplul s-a răspîndit repede în uzină, a fost preluat și de alte întreprinderi. Rezultatul acestei „reacții în lanț" este menționat în însuși titlul unui articol scris de cunoscutul scriitor sovietic, Boris Polevoi: „Mulțumesc, Valentina Gaganova!" Titlul nu redă altceva decît cuvintele muncitorului din Cluj, cel care a cules primele roade ale aplicării metodei textilistei sovietice.

Exemple ca acestea sînt numeroase. Maestrul topitor de la Hunedoara, Ștefan Tripșa, Erou al Muncii Socialiste, de pildă, poate povesti multe despre sfaturile căpătate de la prietenul său, oțelarul Aleksei Abramov, din Zaporojstal. Aproape că nu există domeniu al științei și tehnicii în care să nu folosim, în mod organizat, experiența înaintată a prietenilor noștri sovietici, constructorii societății comuniste.

Astăzi, după cîțiva ani de muncă, putem să ne mîndrim cu complexul hidrotehnic de la Bicaz, unul dintre cele mai grandioase din Europa. Un baraj înalt de peste 100 metri zăgăzuiește apele Bistriței, formînd un uriaș lac de acumulare. Lacul va furniza „cărbunele alb" hidrocentralei barajului, precum și „cascadei" formate din cele 10 uzini hidraulice care vor fi construite la Bicaz, ca și la celelalte mari centrale electrice construite în anii de democrație populară.

Tot în acest an, au intrat în funcțiune primele agregate ale „Hunedoarei chimiei", uriașul complex de fabrici și uzine care se construiește pe o distanță de cîțiva kilometri lîngă noul oraș Onești. Și aici, ca și la Roman, unde s-a ridicat unul din cele mai mari laminoare ale Europei, la blumingul sau uzina cocsochimică de la Hunedoara, pe aparatele care deservesc ciclotronul și reactorul nuclear ale Institutului de Fizică Atomică, pe zecile, pe sutele de alte mașini instalate, stă scris, cu litere săpate în oțel: „SDELANO V S.S.S.R." (Fabricat în U.R.S.S.).

Numărul televizoarelor din Capitală și împrejurimi sporesc. Tot mai mulți oameni urmăresc pe micul ecran emisiunile transmise de televiziunea romînă prin antena din vîrful turnului central al Casei Scînteii. Telespectatorii romîni urmăresc emisiunile unei instalații care, calitativ, poate rivaliza cu cele mai moderne instalații din lume. Atît ajutorul folosit aici, cît și mașinile care, în aceeași uriașă clădire, tipăresc luminoasele rînduri ale presei și cărții noastre sînt, de asemenea, un ajutor dezinteresat al țării sovietelor.

ION CIOFU

SĂDIM VIITOARELE PĂDURI

In curînd vom planta și puieții

In unitatea noastră pregătirile pentru începerea acțiunii de plantare a puieților au început de mult. Răspunzînd la chemarea organizației de partid din comună, noi am făcut pînă în prezent peste 30.000 de bețișoare necesare pichetării terenului pe care vor fi plantați puieții și am săpat un mare număr de gropi. Am ajutat, de asemenea, întovărășirii din comună la pregătirea puieților de pomi fructiferi iar în curînd vom merge să-i plantăm.

La aceste acțiuni au participat toți pionierii din unitate.

DUMITRU NEACȘU
comuna Vaideeni
raionul Horezu
reg. Pitești

Școala de 7 ani nr. 56 din București, construită anul acesta, se află așezată în mijlocul unui frumos parc, cu ronduri de flori și alei. Pionierii școlii au hotărît să sporească farmecul împrejurimilor școlii. Iată, în fotografie, un aspect din această frumoasă activitate pionierească.

In primele zile, 3.500 de puieți!

Zilele trecute, la unitatea de pionieri nr. 68 din comuna Voitinel, regiunea Suceava, pionierii au discutat programul de activități. Printre alte acțiuni interesante ei și-au luat angajamentul să planteze un număr de 10.000 de puieți. Munca pionierilor a început cu entuziasm. Numai în cîteva zile ei au plantat peste 3.500 de puieți de salcîm.

De asemenea, pionierii au văruit pomii din livada școlii, au curățat șanțurile din comună și 12 hectare de izlaz.

Acțiunea de plantare a puieților continuă.

SVETLANA CHIRA
comuna Voitinel, regiunea Suceava

Vrem să ne depășim angajamentul

În școala noastră pionierii participă cu mult drag la acțiunea de plantare și îngrijire a puieților. La Ocolul Silvic, pionierii din unitatea noastră au în grijă un hectar plantat cu puieți de brad. De multe ori îi poți vedea pe plantație săpînd sau plivind puieții.

Acum ne pregătim să începem plantările de toamnă. Fiecare își strînge uneltele și abia așteaptă ziua cînd cu toții vom merge la pădure. În această toamnă ne-am luat angajamentul să plantăm 12.000 puieți de brad. Cu dragostea de muncă și cu entuziasmul nostru pionieresc, sîntem convinși că angajamentul nostru va fi depășit.

VICTORIA PREDA
președinta unității de pionieri de la Școala medie din Vălenii de Munte

Pepiniera pionierilor

Pionierii din comuna Canlia, raionul Adamclisi, regiunea Constanța au multe realizări frumoase, dar aceea care mi-a plăcut cel mai mult este pepiniera de pomi fructiferi.

Pe o suprafață de 180 m.p. din lotul școlar pionierii au pus în anii trecuți multe semințe de meri, peri, pruni, nuci, duzi și tei. Cînd semințele au început să încolțească, pionierii au fost tare bucuroși. Și, îngrijind zi de zi micuțele plante, anul acesta ei au obținut 940 de puieți. Nu de mult ei au scos o parte din ei și i-au plantat. Acum, pionierii din Canlia lucrează la mărirea pepinierei. De asemenea, ei pregătesc un număr de 70 de puieți de tei pentru a-i planta pe strada Pionierilor pe care o îngrijesc cu drag.

MARIA BALTAREȚU

Brigada 520 B...

— Ei, cît îi? Cît trebuie să dăm?

— 1.420! răspunse A. Gheorghe, șeful brigăzii. Acesta era planul ce trebuia realizat — 1.420 tone de cărbune.

— No, ce zici măi Ciolea, de plan...

— Cum să nu-l facem?! Îl și depășim!

— Stai, măi fîrtate, nu te grăbi să-mi iei vorba! Asta am vrut și eu să spun, dar tu...

— M-am gîndit că ar fi bine să venim luni dimineața cu o oră mai devreme, interveni șeful brigăzii. Nu-mi dă pace un gînd și vreau să vi-l spun și vouă.

— Dacă zici că te necăjește gîndul, eu, unul, voi veni, Gheorghe-baci.

Brigadierul căută răspunsul în ochii ortacilor. Era același cu al lui Munteanu.

Luni la ora stabilită, brigada își găsi șeful în abataj.

— Noroc bun! Sînteți toți? îi întîmpină brigadierul.

— Toți. Da'ziceai c-o să stăm de vorbă... și văd că dumneata pregătești...

— Tocmai despre asta-i vorba. Dacă facem pregătirea de lucru pe toată săptămîna, înseamnă o tonă pe zi mai mult.

— 'ce n-ai spus care-i baiul? Am fi adus materiale și începeam chiar acum.

— Azi am adus eu. Voi o să aduceți lunea viitoare.

După o oră, cîntecul acela subteran prinse din nou viață.

„Dobocane, ți-ai pus mintea cu cărbunele? Mai lasă și pentru noi. Sau vrei să-l întreci pe brigadier?" Răspunsul veni pe loc! „Pune-ți și tu mintea cu o grindă și ad-o repede să proptim bolta!" Fiind mai aproape, aduse grinda chiar brigadierul. Rămase apoi cîteva clipe privindu-și ortacii. Nu ca să-i supravegheze. El și-i alesese și încă nu roșise pentru ei. Sînt „băieți pe cinste" — după cum obișnuiește el să spună. Îl vedea pe fiecare cum lucra cu voie bună, hotărît să dea mai mult cărbune. O întrebare-i mai stăruia în minte: „Am asigurat toate condițiile pentru depășirea planului?". Revizui în gînd toate măsurile luate. Ultima era pregătirea locului de muncă pentru toată săptămîna. Totul era în ordine. Brigadierul își mai privi odată ortacii, apoi vru să-și continue lucrul. Un gînd însă îl opri, îi lumină fața, îi umplu sufletul de bucurie și în bilanțul său trecu acest gînd — abnegația și entuziasmul ortacilor săi — ca pe cea mai de seamă condiție. Acum totul era în ordine. Într-o ordine firească. Comunistul A. Gheorghe se alătură celorlalți mineri la „atacul" boltei.

— Ei, cît îi? Cît am dat?

— 1.628! Brigada noastră e pe primul loc, le spuse brigadierul, surprinzînd în privirile lor aceeași bucurie care strălucea în ochii lui. Era bucuria datoriei împlinite. Brigada 520 B de la Mina 2-Lonea ocupa locul I la producția de cărbune pentru a șasea oară.

D. TRAISTARU

AȘA PROCEDEAZĂ PIONIERII

Era frig și vîntul bătea cu putere. La școală copiii erau în recreație. Jocul, cîntecul și rîsetele puseseră stăpînire pe întreaga curte a școlii. Deodată, se auzi un strigăt: „Foc!".

Limbi mari de flăcări cuprinseseră o șiră de fîn din ograda lui Ion Pașcalău.

— Să mergem repede să-l stingem — strigă un pionier — focul se întinde și o să aprindă și pădurea!...

Dar nu era de loc ușor. Vîntul puternic îi împiedica pe pionieri. Incetul cu încetul însă flăcările se domoliră și după o jumătate de oră focul era stins.

In lupta cu flăcările pionierii Dumitru Stoica, Sofia Cociș și Anuța Mădăras, din clasa a IV-a, s-au evidențiat în mod deosebit.

VASILE D. PETRE
instructor de pionieri
Școala de 4 ani, Lunca Vișagului, reg. Cluj

CONCURSUL NOSTRU

SERIA II-a

Concursul nostru de jocuri pe teme de economii, organizat împreună cu Centrala Casei de Economii și Consemnațiuni C.E.C., continuă. În acest număr publicăm seria a doua de jocuri (seria I-a a apărut în numărul din 27 oct. 1960 al gazetei noastre). Reamintim participanților lista de premii:

PREMIUL I: O bicicletă și un libret de economii C.E.C. cu o depunere inițială de 100 lei.

PREMIUL II: Un aparat foto „Orizont" și un libret de economii cu o depunere inițială de 100 lei.

PREMIUL III: Un ceas de mînă „Pobeda" și un libret C.E.C. cu o depunere inițială de 100 lei

PREMIUL IV: Un trening, un rucsac și un libret de economii C.E.C. cu o depunere inițială de 100 lei.

MENȚIUNI: 15 mențiuni constînd în librete de economii avînd fiecare o depunere inițială de 100 lei.

De asemenea, **școala cu cel mai mare număr de elevi participanți la concurs — în raport cu numărul elevilor școlii — va primi drept premiu un echipament de volei și cărți.**

Mai reamintim participanților că dezlegările trebuie trimise toate într-un plic, pe adresa redacției, împreună cu cupoanele de participare, pînă la cel tîrziu două săptămîni de la apariția ultimului joc.

Specificați pe plic: „**Pentru concursul de jocuri pe teme de economii**" și indicați exact numele și pronumele vostru, clasa și școala, comuna (orașul), raionul și regiunea.

Monoverb la ghișeul C.E.C. (5—8)

Săritura calului

R	N	A	O	O	E	E	O
L	C	S	T	C	N	N	R
I	E	E	O	T	T	M	C
E	A	A	S	L	B	E	A
P	C	E	S	I	E	I	I
E	N	C	L	I	B	L	S
U	E	R	I	E	E	S	M

Pornind dintr-un punct anumit și citind literele în sensul săriturii calului de șah, veți afla un sfat util.

REBUSUL DEPUNATORULUI
(4, 2, 8, 2, 3)

Te slăvim PARTID IUBIT

Drapelului unităţii

Eşti văpaia marii bătălii
Ce-a adus în suflete lumină.
Fruntea noastră-naltă şi senină
S-a scăldat sub tine-n bucurii.

Te păzim ca pe un prieten drag –
Eşti simbolul sîngelui ce-a curs,
Sub mătasea ta urcăm mai sus...
Salutăm partidu-n tine,
steag!

GH. ANDREI

CIOCIRLIE

Cînd trec pe cîmp sub pulbere de
soare,
Şi aud prin vînt cum griul se mlădie,
Scăpat din lanţul vechilor răzoare,
Aş vrea să zbor ca tine, ciocîrlie!

In slăvi suind, partidul să-mi slăvesc
Si-n suflet să cuprind, şi în aripă
Lumina lui în care-nvăţ şi cresc
S-o port cu mine-n fiecare clipă.

Să cînt, să cînt în zbor ameţitor
In triluri, rodul greu sub zări albastre
Si beat de fericire să cobor
Să mă afund în marea holdei noastre.

NICOLAE BULGARU

Voi fi soldatul tău, partid

Vin, clare, dimineţile senine,
Să şi tremure lumina lor în mine
Şi visuri noi mă mîngîie, şi cresc
Cu fiecare slovă ce-o citesc;
Văd anii mei de mîine ce-şi deschid
Tărîmuri luminoase, pe drumul tău,
partid.

Cînd visul meu de astăzi se va
desface-n floare
Voi fi soldatul tău de neînfrînt sub
soare.
Şi-atunci cravata mea va sta în amintire
Ca o făclie vie din marea ta iubire.

IOAN CODRUŢ

Băiatul din vagonul de clasa a III-a

În hala mare a strungurilor se făcu deodată tăcere. Era sîmbătă seara. Maşinile îşi întrerupseseră huruitul. Muncitorii se pregăteau de plecare.

Într-una din uşile mari, directorul uzinei ceru ascultare pentru cîteva cuvinte.

— Tovarăşi! Voiam să vă prezint pe noul nostru inginer, transferat chiar azi la întreprinderea noastră. L-am repartizat la acest atelier. Il cheamă...

— Petrică!... îl întrerupse pe director glasul gros al lui nea Stamate cel mai în vîrstă dintre strungari.

Noul inginer tresări. Privi emoţionat spre fundul halei. Dar nu putu deosebi în mulţimea de oameni şi de priviri pe cel care...

— Tovarăşe Stamate! — continuă directorul, se pare că-l cunoşti pe inginer.

— De cînd era de-o şchioapă — completă Stamate — şi dezlipindu-se de lîngă strung se apropie de cei doi.

O clipă, bătrînul muncitor Stamate şi tovarăşul inginer se cercetară din ochi. Apoi...

— Unchiule! strigă fericit inginerul.

— Mă, Petre... flăcăule! zise zîmbind printre lacrimi Stamate.

Şi cei doi se îmbrăţişară prelung.

Muncitorii priveau uimiţi la scena care li se desfăşura înaintea ochilor. Şi cînd, împreună cu directorul, cerură explicaţii, nea Stamate înconjurat acum roată de toţi cei prezenţi, începu:

— Era înainte de război. Partidul nostru, deşi interzis prin cele mai crunte legiuiri fasciste, activa intens. Eu lucram, ca şi acum, aici, la uzină. Pe atunci era ca o maghernită dărăpănată.

Primisem sarcina să duc, într-o duminică, un pachet cu material de partid la Slatina. Puteam fi urmărit şi arestat. Dar materialele de partid, tipărite în cele mai grele şi periculoase condiţiuni, trebuiau neapărat să ajungă în mîinile unui tovarăş care urma să se urce în tren, între Costeşti şi Slatina.

M-am urcat din Gara de Nord în clasa a treia a personalului de Timişoara. Am căutat şi am găsit un loc lîngă fereastră. Lîngă mine, s-a aşezat un băiat, slăbuţ îmbrăcat. Să tot fi avut cincisprezece ani. Şi-a aşezat sus un fel de raniţă-sac.

Mă uitai la el: parcă îl ştiam de undeva... In cele din urmă îmi amintii, dar nu i-o spusei băiatului. Taică-său, un tovarăş bun, fost acar în Piatra Olt, murise accidentat.

Băiatul nu mă cunoştea, dar eu îl ştiam de cînd fusesem odată pe la ei.

Trenul porni... Timpul trecea...

Trecuserăm cam de mult de Piteşti şi ne apropiam de Costeşti. Cu o staţie înainte observăm doi inşi suspecţi pe peron. După mutrele şi uitătura lor ciudată, mi-am dat seama că sînt doi agenţi, doi copoi ai Siguranţei. Văd că şi jandarmul din gară vine lîngă ei, şoptesc ceva împreună şi, ţuşti, se urcă cu toţii în vagonul alăturat.

Nu mai aveam timp de pierdut. Agenţii mă urmăreau pe mine sau poate pe tovarăşii care aveau să se urce în tren la gară, la Costeşti.

Privii în jur. Feţe străine, indiferente. Gîndurile mi se învălmăşiră. Trebuia să fiu calm, liniştit să acţionez cu sînge rece. N-aveam încotro. Trebuia să-ncerc această soluţie.

— Măi, Petre, îi zic, ia desfă tu desăguţa ta. Uite, pun aci pachetul ista, căci eu am să trec în celălalt vagon... Nu te uita aşa mirat la mine, că am să-ţi explic mai tîrziu. Poate mă înapoiez sau poate nu mă mai vezi pînă cobori... Are să vină atunci un om şi are să te întrebe de mine... Aşa: „Tu eşti Petre?" Atunci tu ai să-i răspunzi că aşa te cheamă şi-i dai pachetul... Iar dacă nici omul acesta nu vine... îngroapă acasă pachetul, undeva în grădină, sau la cîmp...

M-am ridicat în picioare şi, tot atunci, mi-am dat seama că, numai după nume, tovarăşului din Costeşti are să-i fie tare greu să-l găsească. Il privii pe băieţaş cu atenţie. El parcă ar fi înţeles. Surise şi-şi privi desaga vărgată. O prinse cu amîndouă mîinile şi o aşeză în spate...

A tăcut nea Stamate, furat parcă de firul amintirilor. Inginerul îşi aranja, tulburat, pentru a zecea oară, nodul de la cravată. Directorul se cufundase în gînduri. Muncitorii priveau miraţi în ochii lui nea Stamate.

— Şi?... întrebă unul din ei, nerăbdător.

Bătrînul strungar Stamate îşi trecu palma peste părul nins de ani şi trecutele necazuri.

— Pe mine m-au arestat în vagonul din capătul trenului. Nu însă înainte de a-i fi şoptit ceva tovarăşului care s-a urcat în gara Costeşti. Iar pe băieţaş, pe Petrică, cel cu desaga vărgată, îl aveţi aci în faţă, este noul nostru inginer!

MARIA ARSENE

Partidul e în viaţa întreagă

Versuri: MARIN TRAIAN — Muzica: ELLY ROMAN
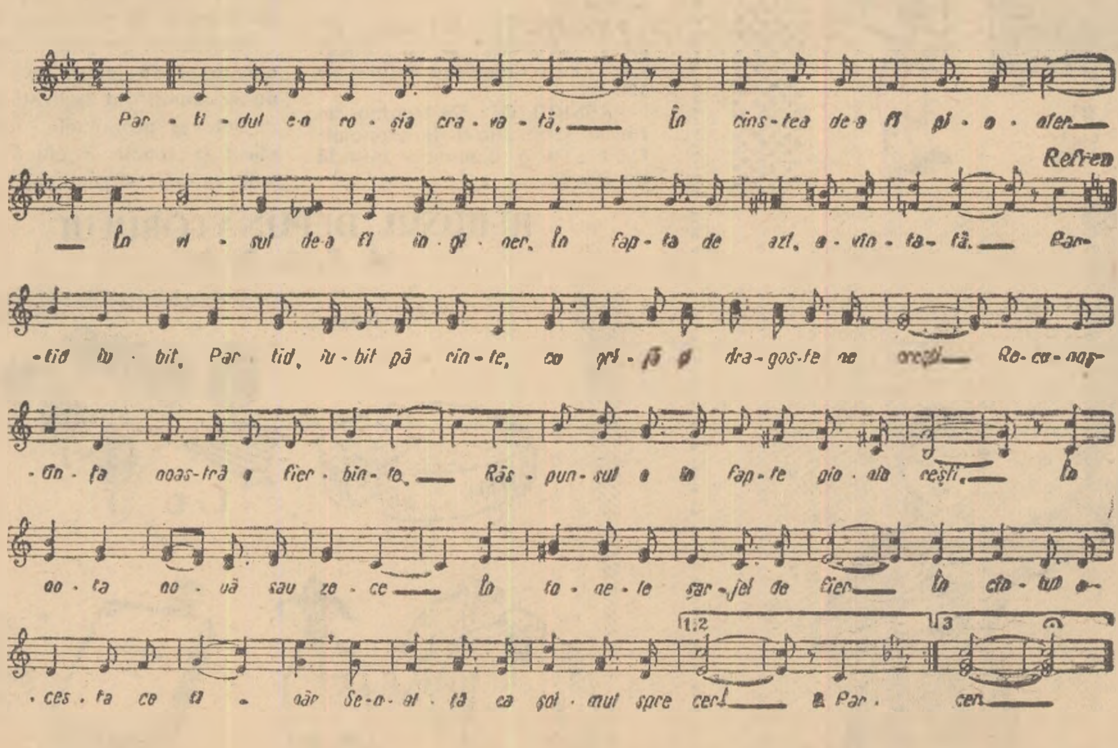
Partidul e-n roşia cravată,
în cinstea de-a fi pionier,
în visul de-a fi inginer,
în fapta de azi, avîntată.
Refren:

Partid iubit,
Partid, iubit părinte,
cu grijă şi dragoste ne creşti.
Recunoştinţa noastră e fierbinte
răspunsul e în fapte pioniereşti.

În nota nouă sau zece,
în tonele şarjei de fier,
în cîntul acesta ce tînăr
se-naltă ca şoimul spre cer!

Partidul e-n raza de soare,
în jocul ce vesel răsună,
în tabăra-n care ne-adună
vacanţa, la munte sau mare.
Refren:

Partidul e-n şcoala cea dragă,
în cartea cu slova — lumină,
în floarea sădită-n grădină...
Partidul e-n viaţa întreagă!
Refren:

Cărţi noi apărute în Editura Tineretului

C. NEGRUZZI: „Povestind copiilor".

AL. VLAHUŢĂ: „In vîltoare" şi „Dan".

V. ALECSANDRI: „Istoria unui galbîn".

I. L. CARAGIALE: „Povestind copiilor".

B. ŞT. DELAVRANCEA: „Apus de soare", „Hagi Tudose".

TUDOR ARGHEZI: „Versuri şi proze".

AL. MITRU: „Legendele Olimpului".

IONEL HRISTEA: „Povestiri despre oameni şi muzică".

OCTAV PANCU-IAŞI: „Scrisori pe adresa băieţilor mei".

E. NICOLAU: „Roboţii şi viaţa".

M. SOLOMON: „In lumea măsurii".

I. M. ŞTEFAN: „Ştiinţa priveşte spre viitor".

★

LEV KASSIL şi M. POLEANOVSKI: „Strada Mezinului".

REDACŢIA ŞI ADMINISTRAŢIA: Bucureşti, Piaţa „Scînteii" tel. 17.60.10, 17.60.20; Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".
Abonamentele se fac la oficiile poştale, factorii poştali şi difuzorii voluntari din şcoli.